

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-21, в закрито заседание на трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Данаилова

като разгледа докладваното от Радостина Данаилова Търговско дело № 20221100902253 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ във вр. чл. 274 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на Д.К. ЕООД, ЕИК **** срещу Отказ № 20221130130533/01.12.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията към Агенция по вписванията, постановен по заявление на дружеството с образец Б7 с вх. № 20221130130533 за вписване по партидата на Д.К. ЕАД, на осн. чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗМИП, на действителен собственик.

Жалбоподателят счита отказът за незаконосъобразен, тъй като длъжностното лице неправилно е приело, че не е заявено за вписване физическо лице – действителен собственик, като не е обсъдило, че е налице изключението по параграф 2-ри от ДР на ЗМИП, като не се е произнесло по заявените за вписване обстоятелства, а по такива, за които не е подавано заявление. Счита, че длъжностното лице може да проверява само дали подадената декларация е по образец, като поддържа, че в подадената към заявлението са описани обстоятелствата, свързани със собствеността на капитала на заявителя, като в жалбата сочи веригата от юридически лица, чрез които пряко и непряко се упражнява контрол, на края на която стои публичното дружество Ч.Х. АД, като именно последното дружество попада в изключението за посочване на физическо лице като действителен собственик.

Позовава се на фактически извършени множество вписвания на публични дружества като действителни собственици, както и на съдебна практика, в която такива вписвания са приети за допустими. Моли обжалваният отказ да бъде отменен и да бъде указано на длъжностното лице да извърши поисканото вписване.

Съдът като обсъди доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявлението, по което е постановен обжалвания отказ, в поле 550 „Действителни собственици“ и заявено заличаването на вписаните обстоятелства относно М.И.С. и А.М.Д., като е поискано вписване на „данни за притежаваните права“ и са изложени обстоятелства, че едноличен собственик на капитала на Д.К. ЕАД е дружеството Е.С. ЕООД, чиито капитал се притежава от В.Т. АД, като 99,51 % от капитала на последното дружество са собственост на Бизнес Център Изгрев ЕООД, чиито едноличен собственик на капитала е Слънце Стара Загора Т. ЕООД, а едноличен собственик на капитала му е Д.п.к. ЕАД, чиито капитал се притежава изцяло от Ч.Х. АД, което дружество е публично и попада в изключенията на § 2, т.1 ДР ЗМИП. Заявена е промяна на вписаните обстоятелства в поле 537 и 5371 относно юридическото лице, чрез което пряко се упражнява контрол и неговите представители, както и заличаване и промяна в обстоятелствата в поле 538 и 5381 относно дружествата, чрез които непряко се упражнява контрол и техните представители, като са посочени данни относно дружествата В.Т. АД, Бизнес Център Изгрев ЕООД, Слънце Стара Загора Т. ЕООД, Д.п.к. ЕАД и Ч.Х. АД, както и относно лицата, които ги представляват по закон.

Жалбата е подадена в преклузивния седем дневен срок от легитимирано лице срещу подлежащ на съдебен контрол отказ за издаване на охранителен акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

Дължимата от длъжностното лице по регистрацията проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ обхваща проверка дали заявените обстоятелства подлежат на вписване, както и дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

Съгласно чл. 50а, ал. 1 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел подлежащите на вписване обстоятелства относно действителните собственици се посочват в заявление по образец - № Б7, състоящо се от две части, като Част I. е за обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ЗМИП. По арг. от ал. 2 на чл. 50а от Наредбата, при заявяване на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ЗМИП към заявлението се прилагат декларация по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП; документите, установяващи съществуването на юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, и удостоверяващи лицата, които ги представляват по националния им закон, ако не са учредени по българското право или не са вписани в ТРРЮЛНЦ или регистър БУЛСТАТ;

нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от ЗМИП; други документи съгласно изискванията на закон.

При систематично и граматическо тълкуване на разпоредбите на ЗМИП във връзка с целите на закона, съдът намира, че изискванията за вписване в ТРРЮЛНЦ на действителни собственици на юридически лица и други правни образувания касаят посочване на данни и информация **само за физическо лице/физически лица**.

Така чл. 61, ал. 1 ЗМИП въвежда изискване за учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт да предоставят определена информация за **„физическите лица, които са техни действителни собственици“**. Според легалната дефиниция на понятието „действителен собственик“, дадена в § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, това е **физическо лице или физически лица**, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание, и/или **физическо лице или физически лица**, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност и които физически лица отговарят на определените в т. 1 – т.3 условия. Изречение второ и трето на т. 1 от § 2, ал. 1 от ДР въвеждат критерии за „пряко притежаване“, съответно – „косвено притежание“ от **физическо лице/лица** на акции, дялове или права на глас в съответното юридическо лице друго правно образувание. Според ал. 5 на § 2 ДР на ЗМИП, когато не може да се установи или съществува съмнение за действителния собственик, за такъв се счита **физическото лице**, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител. Пак в същия смисъл е и образецът от Декларацията – Приложение № 3 към чл. 38 от ППЗМИП, който съдържа полета, единствено относно данните на **физически лица** като действителни собственици на юридическо лице/правно образувание. Следователно, задължението за заявяване на действителни собственици е относимо към идентифициране само и единствено на физически лица, които отговарят на установените от ЗМИП критерии, и юридически лица не са и не могат да бъдат вписвани като действителни собственици.

Съгласно разпоредбата на § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, за да се счита за действителен собственик едно физическото лице, което притежава или контролира юридическо лице или друго правно образувание, и/или от чието

име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност, то следва да отговаря на определени условия, които са посочени в т. 1 до т.3, на същата алинея. Редакцията на т.1 поражда възможност за различно тълкуване, каквото различно тълкуване правят жалбоподателя и длъжностното лице по регистрацията. Разпоредбата предвижда, че „по отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, **с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността**“. По становище на съдебния състав нормата следва да се тълкува в смисъл, че **по отношение дружествата, чиито акции се търгуват на регулиран пазар**, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, **не се прилагат посочените в първата част на изречението условия за установяване на действителни собственици физическите лица**, поради което и тези физически лица не подлежат на установяване, респективно не подлежат на обявяване по реда на ЗМИП. **Не се касае за изключение от правилото, че действителните собственици могат да бъдат не физически лица**, а определен вид дружества, най-общо наречени „публични“ и именно те следва да бъдат обявени, каквото тълкуване застъпва жалбоподателя.

В конкретния случай, в подаденото заявление в поле 550 „Действителни собственици - физически лица, участващи пряко или косвено в дружеството“ е заявено заличаване на вписаните към момента на подаване на заявлението физически лица, като не е заявено вписване на други физически лица, а в частта „данни за притежаваните права“ са изложени обстоятелства, които не подлежат на вписване, тъй като въпросните данни са относими към правата на заявените действителни собственици. В случая в

тази част заявлението е за заличаване на вписаните до момента физически лица, като в частта относно вписване на „данни за права“ заявлението е без предмет, тъй като въпросните данни не касаят за вписване заявени действителни собственици, чиито права подлежат на описание чрез въвеждане на информация в тази част от заявлението. Доколкото представената декларация съдържа информация относно обстоятелството, че веригата на притежание на капитала сочи публично дружество на края й, по отношение на което важи изложеното изключение относно идентифициране на действителните собственици – физически лица, то и са налице предпоставките за заличаване на посочените в заявлението и вписани към момента физически лица, по отношение на които са отпаднали предпоставките на закона за обявяването им като действителни собственици на Д.К. ЕАД, като заявлението не може да бъде уважено в частта относно вписване само на „данни относно притежаваните права“ по вече изложените съображения.

Заявлението е основателно и в частта, в която се заявяват за вписване промени относно юридическите лица, чрез непряко се упражнява контрол и законните им представители, които подлежат на вписване на основание чл.63, ал.4, т.2 ЗМИП.

Заявлението е неоснователно в частта, в която е заявена промяна на обстоятелствата в поле 537 и 5371, където са посочени едноличния собственик на капитала на Д.К. ЕАД и неговия законен представител, тъй като по аргумент от разпоредбата на чл.64, ал.5 ЗМИП, § 2, ал.3 ДР на ЗМИП законът няма предвид едноличния собственик на капитала, нито други подлежащи на вписване обстоятелства в търговския регистър, а само обстоятелства, които не са измежду подлежащите на вписване, но касаят лица, за които без да се налице данни за притежание имат възможност да влияят върху дейността на дружеството по начините, посочени в §1 в ДРТЗ. Следователно едноличният собственик на капитала, който вече е вписан в регистъра, не подлежи на отделно обявяване по реда на ЗМИП и заявлението в тази част е неоснователно.

Неотносими към законосъобразността на обжалвания отказ са доводите на жалбоподателя, че по партии на други дружества е вписано, че акциите/дяловете им са притежавани или са контролирани от публично дружество, тъй като фактически постигнати незаконосъобразни резултати не

могат да обосноват неправилно приложение на закона от съда. Действително в търговския регистър са извършват недопустими вписвания, за което е предвидена защитата по чл.29 ЗТРРЮЛНЦ, но това не е и не може да бъде аргумент за допускане на други подобни недопустими вписвания.

Що се отнася до цитираната от жалбоподателя съдебна практика, то същата е известна на настоящия състав, който обаче споделя съображенията в противния смисъл, за които също са налице съдебни актове на Софийски апелативен съд – решение № 2231/11.10.2019 г., постановено по т.д. № 4597/2019 г. по описа на САС, ТО, 11 състав, решение № 2597 от 26.11.2019 г. по т. д. № 5149/2019 г., решение № 997 от 12.05.2020 г. по т. д. № 1333/2020 г. и др.

Предвид изложеното, съдът намира, че подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, съответно - постановеният отказ следва да бъде потвърден.

Не следва да се присъждат разноски в настоящото производство, тъй като разноски могат да се присъждат само в спорно производство, а настоящото производство е едностранно. Изменението от чл.25 ЗТРРЮЛНЦ от ДВ, бр.105/2020 г. и в частност изменението на ал.5, предвиждаща, че в производствата по обжалване на отказ съдът присъжда разноски по реда на ГПК не променя обстоятелството, че „по реда на ГПК“ разноски могат да се присъждат само в производства, в които участват насрещни страни, тъй като се възлагат именно на насрещна страна, а производството по обжалване на отказ на длъжностно лице по регистрацията не е такова и следователно използваната законодателна техника не води до никаква промяна в характера на производството и нормата относно разноските и лишена от смисъл и правни последици.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ № 20221130130533/01.12.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията към Агенция по вписванията, постановен по заявление на дружеството с образец Б7 с вх. № 20221130130533 за вписване по партидата на Д.К. ЕАД в частта относно заличаване на вписаните в поле 550 данни за физическите лица М.И.С. и А.М.Д. и в частта относно заявените промени в поле 538 и 5381 относно юридическите лица, чрез които се осъществява непряк контрол и техните представители.

УКАЗВА на длъжностното лице по регистрацията към Агенция по вписвания да впише по заявление образец Б7 с вх. № 20221130130533 по

партидата на Д.К. ЕАД заявените промени относно заличаване на М.И.С. и А.М.Д. като действителни собственици и заявените промени относно юридическите лица, чрез които се осъществява непряк контрол и техните представители

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на Д.К. ЕООД, ЕИК **** срещу Отказ № 20221130130533/01.12.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията към Агенция по вписванията, постановен по заявление на дружеството с образец Б7 с вх. № 20221130130533.

Решението, в частта, в която жалбата е отхвърлена, подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му.

В останалата част решението не подлежи на обжалване, като препис от него да се изпрати незабавно на Агенция по вписвания за изпълнение на дадените указания.

Съдия при Софийски градски съд: _____